

DET KONGELIGE
ARBEIDS- OG SOSIALDEPARTEMENT

Statsråden

Stortingets president
Ekspedisjonskontoret
Stortinget
0026 Oslo

Deres ref

Vår ref

Dato

18/1228-3

13. april 2018

Svar på spørsmål til skriftlig besvarelse nr. 1263 / 2018 fra representanten Arild Grande

Storingsrepresentant Arild Grande har stilt følgende spørsmål til skriftlig besvarelse:

Hvilke geografiske områder dekker de 7 arbeidslivskriminalitetssentrene, og hvilke ressurser har de tilgjengelig? Ber om at geografisk ansvar og ressursene synliggjøres for hvert av de syv sentrene.

Svar:

Arbeidslivskriminalitet er en betydelig utfordring i deler av arbeidslivet. Kriminelle aktører utvikler stadig nye metoder for å kunne fortsette sine ulovlige aktiviteter. Ofte er det helt avgjørende at etater samarbeider for å ta de kriminelle. Et sentralt tiltak i regjeringens strategi mot arbeidslivskriminalitet er å videreutvikle et forpliktende og koordinert samarbeid mellom Arbeidstilsynet, NAV, politiet og Skatteetaten. For å legge bedre til rette for et slikt etatssamarbeid har regjeringen siden 2015 etablert 7 arbeidslivskriminalitetssentre. Arbeidslivskriminalitetssentrene plassering og organisering er basert på etatenes samlede erfaringer og faglige vurderinger.

Det er viktig at innsatsen settes inn der det er størst risiko for arbeidslivskriminalitet. Etter innspill fra etatene er det etablert arbeidslivskriminalitetssentre i Bergen, Stavanger, Oslo, Kristiansand, Trondheim, Tønsberg og Bodø. I tillegg til arbeidslivskriminalitetssentrene er det også etablert samarbeid mellom Arbeidstilsynet, NAV, politiet, Skatteetaten og andre myndigheter andre steder i landet uten at etatene er fast samlokalisert. For eksempel ble det inngått en samarbeidsavtale for Møre og Romsdal i januar 2017, der også skatteoppkreverne og Statens vegvesen inngår i samarbeidet.

I 2017 har de samarbeidende etatene arbeidet med å utvikle en felles styringsmodell for arbeidslivskriminalitetssentrene. Dette arbeidet ble ferdigstilt høsten 2017 og modellen er i ferd med å implementeres. Formålet med en felles styringsmodell er å målrette og effektivisere etatenes innsats mot arbeidslivskriminalitet gjennom en mer enhetlig organisering. Dette skal gjøres blant annet ved å fastsette bemanning fra hver enkelt etat og etablere felles retningslinjer for hvordan saker skal behandles i samarbeidet og følges opp i "linjen" i hver enkelt etat.

Arbeidslivskriminalitetssentrene skal først og fremst legge til rette for mer synlighet fra etatene og opplevd oppdagelsesrisiko for aktørene, blant annet gjennom kontroller og aksjoner ute på arbeidsplassene. Hvilke oppgaver som skal løses av arbeidslivskriminalitetssentrene og linjen i etatene er derfor viktig, og ved vurdering av ressurser må dette sees i sammenheng.

For å gi en framstilling av operative ressurser og geografiske områder som arbeidslivskriminalitetssentrene dekker slik stortingsrepresentant Grande ber om, viser jeg til tabellen nedenfor (tall pr. mars 2018).

Tabell: Arbeidslivskriminalitetssentre, operative ressurser og geografisk nedslagsfelt

Arbeidslivskriminalitetssenter	Operative ressurser fra de fire etatene (antall årsverk)	Geografisk nedslagsfelt
Bergen	14	Hordaland
Stavanger	17	Sør-Rogaland*
Oslo	24	Oslo og Akershus
Kristiansand	11	Aust-Agder og Vest-Agder
Trondheim	15	Trøndelag
Tønsberg	25	Vestfold, Telemark og Buskerud
Bodø	9,5	Nordland

** Da arbeidslivskriminalitetssenteret i Stavanger ble etablert i 2015, var det to forskjellige politidistrikt i Rogaland, ett i sør og ett i nord. Nå dekker det nye Sør-Vest politidistrikt hele Rogaland og Sunnhordland. Etatene vil derfor vurdere en endring mht nedslagsfeltet for arbeidslivskriminalitetssenteret i Stavanger.*

Arbeidslivskriminalitetssentrene i Tønsberg og Bodø dekker relativt store geografiske områder og har derfor valgt i tillegg å etablere enkelte operative grupper som geografisk har tilhold andre steder enn på selve senteret, men som samarbeider med senteret. Eksempelvis er det etablert en operativ gruppe i Telemark og en operativ gruppe i Buskerud, i tillegg til operativ gruppe i Vestfold som sitter på arbeidskriminalitetssenteret i Tønsberg. Ressursene i Tønsberg og Bodø gjengitt i tabellen ovenfor omfatter derfor også ressurser i de tre operative gruppene.

Det presiseres at de operative ressursene i tabellen over er kun fra Arbeidstilsynet, NAV, politiet og Skatteetaten. I tillegg er Skatteoppkreverne en sentral samarbeidspart og ressursleverandør i nesten alle arbeidslivskriminalitetssenterene. I Oslo og Trondheim deltar i tillegg Tolletaten med noen ressurser inn i senteret. I Bodø er Fiskeridirektoratet en fast samarbeidspart. Også andre relevante myndigheter samarbeider med arbeidslivskriminalitetssentrene, blant annet Mattilsynet, Statens vegvesen, EI-tilsynet med flere.

I tillegg til de operative ressursene i tabellen ovenfor kommer også deltakere fra lokal koordineringsgruppe, herunder koordinator for lokal koordineringsgruppe. Alle arbeidslivskriminalitetssentre har en lokal koordineringsgruppe som skal koordinere og lede arbeidet slik at innsatsen i senteret understøtter måloppnåelse. Gruppen skal også koordinere samarbeidet mellom arbeidslivskriminalitetssenteret og linjen i hver etat slik at arbeidet i senteret blir en integrert del av etatens øvrige arbeid mot arbeidslivskriminalitet.

Etatenes felles årsrapport om innsatsen mot arbeidslivskriminalitet i 2017 viser at deres innsats ved arbeidslivskriminalitetssentrene førte til betydelige resultater. De anslår selv at 56 aktører ble satt ut av stand til å fortsette sin virksomhet, og at 425 aktører fikk sin kapasitet redusert. Om lag 3 400 virksomheter ble kontrollert. Samarbeidet har gitt etatene anledning til å sette kriminelle aktører ut av spill eller redusere deres kapasitet vesentlig.

Med hilsen

Anniken Hauglie